

Politici experimenteren met de veiligheid van de eigen bevolking

Posted on 21 februari 2026 by Bart Jan Spruyt

Experimenteren met de veiligheid van de eigen bevolking, door ze met een fooi uit te kopen (Lochem) of door jongeren in gevaar te brengen en klachten in meligheid weg te lachen (Stek Oost, Amsterdam): politici komen er tot nu toe mee weg. Op naar de gemeenteraadsverkiezingen!

In Rijssen-Holten kun je 5000 euro krijgen, in Lochem 1000. Wat het in Dordrecht wordt, moet aanstaande dinsdagavond duidelijk worden wanneer de gemeenteraad daarover een beslissing neemt. Het gaat om een financiële gift waarmee omwonenden van toekomstige AZC's hun woning kunnen beveiligen door bijvoorbeeld een camera op te hangen, extra verlichting of extra sloten op de deur aan te brengen.

De wereld op zijn kop

Het is goed om even scherp te krijgen wat hier gebeurt. Er zijn asielzoekers, mensen die op de vlucht voor vervolging of op zoek naar een beter leven, naar

Nederland komen. Er is een Spreidingswet, die alle gemeenten in Nederland verplicht om een evenredig deel van de opvang op zich te nemen. Die gemeenten moeten dus centra voor die opvang gaan regelen, vaak verlaten kantoorgebouwen aan de rand van de gemeentes. Dat stuit op verzet van de bevolking, die zich in een onveilige situatie gebracht voelt, bang voor geweld, diefstal en ander ongemak. Om aan die gevoelens tegemoet te komen, stelt de gemeente een geldbedrag beschikbaar zodat de bevolking zelf haar veiligheid kan gaan regelen.

Het is de wereld op zijn kop. De enige reden waarom wij asielzoekers (willen) opvangen, is omdat er mensen zijn die elders op deze wereld vanwege hun geloof, seksuele gerichtheid of politieke overtuiging worden vervolgd. Mensen dus die in eigen land onveilig zijn en op de vlucht zijn geslagen, op zoek naar veiligheid. Maar eenmaal hier aangekomen, blijken ze dus een bron van onveiligheid. Dat is al onacceptabel. Maar het wordt nog erger, wanneer de overheden niet in staat blijken hun meest essentiële taak te volbrengen: om met het geweldsmonopolie een veilige omgeving voor belasting betalende burgers te garanderen.

Overvallen door die Spreidingswet, om in hun gemeente honderden (meest jonge, mannelijke) asielzoekers op te nemen, en hals over kop centra voor die opvang te regelen, hebben ze geen tijd, geld, middelen om de meest basale behoefte van de eigen bevolking (veiligheid) te garanderen. En dus krijgt die eigen bevolking vervolgens een fooi om het zelf maar te gaan regelen, aan het einde van een proces waarin ze zelf weinig tot niets te vertellen hebben gehad.

(Even tussendoor: de PVV is na de recente afsplitsing onder leiding van Gidi Markuszower in de media een beetje afgeschreven, maar met zijn AZC-tour blijkt Geert Wilders de enige die het sentiment onder de bevolking begrijpt – of we dat nu leuk vinden of niet.)

Grenzen blijven wagenwijd open

Maar we moeten een beetje geduld hebben, zo luidt de boodschap van landelijke politici, ook van het maandag aantredende kabinet. Na vele jaren van onderhandeling is er een Europees Asiel- en Migratiepact tot stand gekomen. Dat wordt deze zomer van kracht en moet soelaas gaan bieden. In een reportage van Nieuwsuur werd ten overvloede in beeld gebracht dat dit Pact vooralsnog niet meer dan een papieren tijger is.

Dat Pact voorziet in opvangcentra langs de grenzen van de Europese Unie, waar de asielzoekers snel en streng zouden worden geselecteerd. Mensen met een kans op asiel, worden over de lidstaten van de Europese Unie verdeeld (huh, Brussel bepaalt dus hoeveel asielzoekers we moeten gaan opvangen?), en de kanslozen worden teruggestuurd. Maar ach, waarheen? Daar blijkt niet goed over nagedacht te zijn. Veel landen zullen de asielzoekers niet terug willen nemen en deals met derde landen (bijvoorbeeld Afrikaanse landen) zijn niet gesloten. De grenzen blijven, met andere woorden, wagenwijd openstaan.

Diep bezorgd

Vinden wij dat erg? Politici willen het niet onder ogen zien, en stellen het Pact als zoethoudertje in het vooruitzicht (zodat ze op nationaal niveau weinig behoeven te doen), en de media maken zich geen zorgen over de komst van al die (kansloze) asielzoekers, maar vooral over het effect dat die komst op het volk zal hebben.

Dat volk zal er natuurlijk vroeg of laat achter komen (als het er al niet achter gekomen is) dat politici opnieuw zand in de ogen van de mensen hebben gestrooid, en vanuit die teleurstelling kunnen ze weleens heel erg 'extreem-rechts' worden. Dat zei, bij *Nieuwsuur*, een deskundige uit het blik van onbekende deskundigen dat zo af en toe wordt opengetrokken, en de journalisten van dienst zaten er diep bezorgd bij te kijken.

Ga het zelf maar regelen

Dus niet de leugens van de politici, hun falen en onbekwaamheid roepen verontwaardiging op, maar de mogelijke gevolgen daarvan: een stijging in de peilingen van PVV, JA21 en FVD. Als iets de opkomst van populistische partijen verklaart, dan zijn het dit soort voorbeelden. Je bent burger, je werkt, je betaalt je belastingen, en je ziet tegelijkertijd hoe je land, je dorp, je wijk, met asielzoekers wordt overspoeld. (En laat de retoriek maar aan Wilders over: 'ons land wordt één groot azc!').

Om aan het onbehagen dat deze gang van zaken oproept, tegemoet te komen, word je niet beschermd door de politici die je hebt gekozen en die je betaalt, maar met vage beloftes zoet gehouden en wordt je primaire recht, het recht op veiligheid, je ontzegt. Ga het zelf maar regelen. Hier heeft u duizend euro.

Hoe volstrekt losgezongen van de werkelijkheid onze politici zijn, werd deze week nog duidelijk tijdens een debat in de Amsterdamse gemeenteraad. Dat debat ging over Stek Oost, een 'co-housing project', een kantorenpand in de buurt van station Amsterdam Science Park, waarin zowel statushouders (tot 27 jaar) als Nederlandse jongeren een onderkomen vonden, met als opdracht aan de Nederlandse jongeren om als 'buddy' voor de statushouders te fungeren.

Ontaard debat

Al in 2019 waren er signalen dat dit niet goed ging: diefstal, geweld, drugshandel, seksueel overschrijdend gedrag, aanrandingen, culminerend in de verkrachtingen door een Syrische statushouder. Het debat ontaardde in 'meligheid' (dixit La Halsema), toen de oproep van JA21-gemeenteraadslid Cas van Berkel om de jongeren tegen de statushouders in bescherming te nemen, werd gepareerd met de obligate en voorspelbare opmerking dat 'de statushouders' als groep zo niet mochten worden neergezet: het was het geweld dat je kunt verwachten van mensen 'met een piemel', van de man in het algemeen dus.

Het gevolg was uiteindelijk dat de verantwoordelijke wethouders, GL-lijsttrekker Zita Pels (Volkshuisvesting) en haar voorganger Rutger Groot Wassink (Opvang), met hun wanbeleid wegkwamen.

Noodstop op alle immigratie

Experimenteren met de veiligheid van je eigen bewoners, door hun veiligheid uit te besteden of door ze in een 'co-housing project' zelf in gevaar te brengen: politici komen er tot nog toe mee weg. In een enkel dorpje houdt een enkele politicus dapper stand, zoals Tom de Nooijer in Oldebroek, die deze week op X schreef:

'We gaan het gewoon niet doen. Géén grootschalig AZC, ook al vraagt de Spreidingswet het van ons. Onze mooie dorpen ontwrichten is een grotere misdaad dan deze wet niet uitvoeren.'

Hij heeft groot gelijk. Wat in deze situatie nodig is, is in de eerste plaats een noodstop op alle immigratie. Eerst onze zaakjes regelen: een overheid die haar kerntaak weer ter harte neemt en burgers niet uitkoopt of hun klachten weglacht. Dat vraagt om nieuwe politici. Over een maand mogen we naar de stembus.

***Wynia's Week** brengt broodnodige, onafhankelijke berichtgeving: drie keer per week, **156 keer per jaar**, met artikelen en columns, video's en podcasts. Onze donateurs maken dat mogelijk. Doet u (weer) mee? Hartelijk dank!*